

mod Øst som ved Forslaget om at lægge den mod Vest. Det er altsaa en Vanskelighed, som jeg mener det er rigtigt at paapege. Dertil kommer en anden Vanskelighed, som jeg kort har berørt, nemlig den, at denne Udvidelse efter mit Skøn gaar i en forkert Retning, nemlig under Hensyn til senere Udvidelser. Hvis man udvider Havnen i den Retning under det Hensyn, at den senere Udvidelse skal gaa endnu længere i den Retning, altsaa, at man skal grave sig endnu længere ind i Landet, saa anser jeg det for at være et nyt Moment mod Mindretallets Forslag.

Jeg kan derfor sige, at min Tilslutning til Mindretallets Indstilling bunder nærmest i negative Motiver. For det første er min Grund den, at dette Forslag er billigere end Flertallets, for det andet den, at Mindretallets Indstilling afviger mindre fra det bestaaende end Flertallets. Hvis man slutter sig til Mindretallets Forslag, vil det ikke koste saa meget som Flertallets, man vil ikke komme saa langt bort fra det bestaaende, og man holder Pladsen mod Vest aaben, saaledes at man, naar man en Gang senere kommer til at anlægge den store Havn mod Vest, har Pladsen til fuld Disposition med det samme, saa at man kan bruge den gamle Havn, medens man bygger den ny.

Endnu kan jeg nævne en Grund, nemlig den, at jeg tror, at Udvidelsen mod Øst, der altsaa indeholder den mindste Afvigelse fra det bestaaende, ogsaa hurtigst vil aabne Øjnene for Nødvendigheden af den store Udvidelse mod Vest, Nødvendigheden af den store Havn med Retstrømsindsejlingen, som gør det muligt for Skibe ogsaa under Tykning og vanskelige Forhold at finde Indsejlingen fra Sæddinge og lige ind i Havnen.

Det er de Grunde, som have været afgørende for mig for at slutte mig til Mindretallets Indstilling. Maaske de ikke ere overbevisende for andre ærede Medlemmer, og der kan maaske være dem, der synes, at jeg ved mit Syn lige saa godt kunde have sluttet mig til Flertallets Forslag. (Afbyrdelse). Ja, jeg skal ikke sige noget derimod. Men som jeg ser paa Tingene, kan jeg ikke andet end stemme for Mindretallets Forslag.

Ordføreren (Bluhme): Jeg antager, at det høje Ting mener, at denne Diskussion nu bør slutes, da de lange Forhandlinger, som have været førte, ikke have bragt de forskellige Standpunkter nærmere til hinanden.

Maa jeg begynde med at sige en Tak til den højærede Minister, fordi han ikke har stillet sig aldeles afvisende overfor det Forslag, som Flertallet har sluttet sig til. Dernæst skal jeg sige, at nu have snart alle Talere af Mindretallet haft Ordet, og jeg staaar ene overfor dem alle. Der er en Ting, som de alle ere mødte med, og det er Besejlingsforholdene. Jeg vil gerne for mit eget Vedkommende sige, at jeg har aldrig nogen Sinde staaet som søkyndig her og talt om Besejlingsforholdene, aldrig, og jeg har aldrig lagt Vægt paa det, for jeg mener, at en Sømand finder nok ind i en Havn. Det, jeg tillægger den største Betydning, er Udviklingen af vort Erhvervsliv, og at Havnen bliver lagt paa en hensigtsmæssig Plads for Kommunen derovre og saaledes, at den ogsaa vil kunne byde de bedste Udviklingsmuligheder der. Men dette er ikke saaledes at forstaa, som de Herrer slaa paa, at vi skulle gøre alt muligt for at befæste Grundejernes Interesser i den Del af Byen, hvor de have alle Fordele. Jeg lægger Vægt paa, at der tilvejebringes Fordele for Arbejderne og for Middelstanden og ikke for dem, der allerede eje Halvdelen af Grundene i Kommunen.

Med Hensyn til Besejlingsforholdene vil jeg for øvrigt sige, at jeg er glad over, at den ærede sidste Taler kom ind paa dette Spørgsmaal, thi han viste, at dette Hensyn til Besejlingsforholdene er ikke noget, der har noget at sige for os, ingen af os er Sømand, og jeg tror, at ikke heller Vandbygningsdirektøren er det, men naar vi have talt om Besejlingsforholdene, er det ud fra Grunde, som ere anførte af Folk, som ere kompetente til at bedømme disse Forhold, hvilket — som den ærede sidste Taler har fremhævet — vil ses af det Andragende, der findes i Betænkningen fra i Fjor, et Andragende, som netop anmoder om at føre Indsejlingen fra Vest ind i Havnen. Efter vort Forslag ere Forholdene netop lagte saaledes, at naar Besejlingsforholdene — ikke efter, hvad Folk sige, men faktisk — vise sig utilfredsstillende, kunne vi lægge Indsejlingen ud i det nordvestre Hjørne saaledes, at vi staa frit i Fremtiden. Men enten vi bygge i Vest eller i Øst, kunne vi naturligvis ikke forandre Stedet, hvor der er et Hul, og lave de saa Havnen mod Øst, ja, saa lægge de i de 4—5 Aar, det Arbejde staaar paa, Eksporten og Importen de største Hindringer i Vejen, medens, naar man følger os og altsaa bygger Vesthavnen, Eksporten kan gaa lige saa sikkert som hidtil. Og